

Diversos favors de la meva mare

Com és natural almenys fins a cert punt, tinc molta devoció a la intercessió de la mare, Laurita Busca Otaegui, davant de Déu.

10/08/2008

Vaig a ella en moltes ocasions: veritablement cada vegada que necessito alguna cosa, tant si es tracta de coses d'importància, com si són petits problemes que em sorgeixen en l'esdevenir diari. En aquest últim cas m'hi trobo molt

sovint i m'ajuda contínuament: si perdo coses, per exemple tinc facilitat per perdre les arracades o més aviat la tanca de les arracades. M'ha passat ja en diverses ocasions que en perdo una, ho encomano, i al cap d'una estona o l'endemà, la trobo. També li demano que m'ajudi amb l'ordinador, que és el meu instrument de feina. A vegades va molt lent o sembla que s'encalla... una mirada a l'estampa per a la devoció privada que tinc sempre a mà i, de maneres molt diverses, s'acaba solucionant el problema.

Sovint m'ajuda a ser puntual, a que arribi l'autobús que necessito, no sempre, és clar! O que si no arribo bé, que no tingui massa importància.

Quan he de redactar algun treball, o una ressenya d'un llibre, li demano que em posi la paraula adequada en la frase que no m'acaba de sortir, o que sàpiga transmetre una idea, de

vegades negativa d'apreciació d'un escrit, amb una manera amable, com ella va saber fer habitualment en la seva vida: dir la veritat amb un somriure als llavis, sense ofendre.

A més d'aquestes situacions més o menys habituals, cada dia li demanorant l'oració de l'estampa per algunes intencions de més envergadura i que generalment tenen a veure amb altres persones que li tinc ja adjudicades. Algunes d'aquestes dificultats ja s'han resolt o estan millorant.

Per exemple, li demano pel matrimoni d'una amiga meua, Maria; no és que vagi malament, però em semblava que necessitava una empenyeta. Fa una setmana vaig estar amb ella i em va dir que estava embarassada. Li vaig comentar que des de feia diversos mesos estava pregant a Déu a través de la meua mare perquè estiguessin units i el

matrimoni s'enfortís. Ara ella, a més d'estar contenta amb aquest nou embaràs, també s'adreça a la meva mare per demanar per la seva família.

Tinc una altra amiga que em va parlar de la seva cap, que és molt exigent i els omple de feina, de manera que la meva amiga era a la vora de l'estrès. Em va comentar que la seva cap està casada i té problemes amb els fills, concretament té una filla adolescent amb freqüents crisis nervioses i potser per això la mare està més tensa a la feina i ho transmet als subalterns. Vam quedar que li demanaríem a la meva mare que intercedís per suavitzar les crisis nervioses de l'adolescent. Després de l'estiu, m'ha explicat que la jove ha passat una temporada més tranquil·la i sembla que es va suavitzant el seu caràcter.

El mes de març passat em va convidar a dinar a casa la filla d'una antiga amiga de la meva mare, Mariajosé, que té al voltant de seixanta anys. Les nostres mares havien estat molt amigues, però les dues ja han mort. Al dinar, a més de nosaltres dues, hi era el seu marit i el seu oncle, un senyor de més de vuitanta anys. El marit, una mica impulsiu, a propòsit d'algun tema relacionat amb la política, va començar a dir algunes coses contra el Sant Pare i l'Església i, concretament, va manifestar l'opinió a favor dels mètodes anticonceptius. Jo sabia que la seva dona, en bona part, estava d'acord amb ell i l'oncle també. En aquest moment, veient-me com a convidada, no em vaig atrevir a portar-los la contrària; em resultava molt violent, a més que no em deixaven molta oportunitat d'intervenir. Vaig tornar a casa feta un embolic perquè no havia donat la meva opinió, ni havia defensat la

doctrina de l'Església. Així que, l'endemà, després d'encomanar-me a la meva mare, vaig escriure una carta a Mariajosé en què li deia que no m'havia vist capaç d'expressar la meva opinió, però que no em semblava noble per la meva part no tractar-la amb sinceritat i dir-li que jo estava d'acord amb el que deia el papa i amb el Magisteri de l'Església. Vaig donar-li la carta tot demanant a la meva mare que això no refredés la relació amb Mariajosé i que poguéssim seguir sent amigues. Van passar diverses setmanes sense saber res d'ella i, al cap d'un temps, em va cridar perquè tornéssim a parlar d'altres coses, de problemes dels seus fills i familiars. És com si s'hagués tornat a obrir la porta d'una amistat que, per una discrepància important, semblava haver-se tancat. Em va tornar a convidar a dinar i aquesta vegada van estar tots molt més serens. Parlarem de l'avortament, del qual es va mostrar absolutament

contrària. Segueixo encomanant cada dia a la meva mare que l'amistat amb Mariajosé serveixi per apropar-la una mica més a la calor de l'Església.

A la família tenim una persona gran i malalta, que necessita que una persona l'acompanyi a les nits. Des de fa sis mesos contractarem la Gladis, una senyora peruana, perquè se n'encarregués. A poc a poc la Gladis s'ha anat fent amb la casa, ens coneix més i té més confiança. Fa cosa de tres mesos ens va parlar d'un cosí seu, nouvingut del Perú, sense papers, que buscava feina. La veritat és que en els moments actuals de crisi resulta encara més difícil trobar feina, i, encara que ell té una bona titulació -diplomata en enginyeria-, estava disposat a treballar en el que fos. Li vaig parlar de la mare i vam decidir pregar cada dia l'oració de l'estampa perquè el seu cosí trobés feina. Al principi va aconseguir una

feina de dues hores diàries, però era clarament insuficient per mantenir-se i guanyar-se la vida, a més que no li feien contracte. Seguim preguntant cada dia per aquest motiu i fa unes dues setmanes va arribar a casa contenta: l'havien contractat en una empresa seriosa per fer una feina d'acord amb la seva titulació. Estic segura que la meva mare ha intercedit, perquè sempre va prestar molta atenció a les necessitats de la gent que era amb nosaltres a casa.

Aquest estiu va venir una amiga, la Júlia, a veure'm. Té al voltant de quaranta anys, és llicenciada en dret, i sempre s'ha dedicat a treballar al si d'un partit polític a l'Ajuntament de Barcelona. Des de feia temps s'anava decebent de la política, però mantenia el seu lloc de treball, ja que d'això vivia. De sobte en un dels vaivens dels grups polítics li van començar a fer el buit i al cap d'un mes, amb motiu d'una reorganització

del grup polític, la van fer al carrer. Va venir a veure'm desolada. Havia intentat trobar una altra feina enviant currículums, fent entrevistes, però no aconseguia res. Es trobava una mica enfonsada, li semblava que a la seva edat era molt difícil reorientar-se en una altra direcció professional, etc. Li vaig parlar de la mare i li vaig donar una estampa per a la devoció privada. Vam quedar que les dues la resaríem cada dia perquè veiés clar cap a on dirigir-se i trobés una feina. En acabar l'estiu em va venir a veure de nou: li havia sorgit la possibilitat d'anar a Bolonya (Itàlia), amb una beca per especialitzar-se en dret italià. Ella parla aquesta llengua i li semblava una oportunitat que se li obria inesperadament. Atribueixo aquest favor a la mare i segueixo pregant perquè quan acabi la seva beca trobi una feina estable.

G.O.L.B., Barcelona 2008

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://](https://opusdei.org/ca/article/diversos-favors-de-la-meva-mare/)
[opusdei.org/ca/article/diversos-favors-](https://opusdei.org/ca/article/diversos-favors-de-la-meva-mare/)
[de-la-meva-mare/](https://opusdei.org/ca/article/diversos-favors-de-la-meva-mare/) (16/03/2026)